

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/183/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713203610
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2713203610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: W. L., nar. X. X. XXXX, bytom I. XX, M., o zaplatenie 1.404,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 1. apríla 2014 č. k. 5C/159/2013-81 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa táto domáhala zaplatenia sumy 1.404,90 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 23a ZoOS (zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa), § 52 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. účinného a platného od 1. 5. 2004 do 31. 12. 2007 - Občianskeho zákonníka), § 497 Obch. zák. (zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), § 2 ods. 1 písm. d/, § 4 ods. 1, ods. 2 ZoSÚ (zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), keď mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žaloba nebola podaná dôvodne. Medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (Slovenská sporiteľňa, a. s.) došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Súd prvého stupňa po posúdení obsahu zmluvy a Všeobecných podmienok mal za to, že zmluva bola uzavretá platne a síce obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa Obchodného zákonníka, avšak uvedená RPMN vo výške 9,83% nebola správne vypočítaná a v zmluve bola nesprávne uvedená. RPMN sa neurčuje dohodou účastníkov, ale vypočítava sa podľa konkrétnych vstupných údajov z predmetného úveru, nakoľko zahŕňa okrem výšky úrokov aj ďalšie náklady na úver, a to dohodnuté poplatky, resp. iné dohodnuté náklady, ktoré spotrebiteľ musí popri splátkach istiny úveru veriteľovi uhradiť. V skutočnosti je RPMN v prejednávanej veci vo výške 21,51%. Výška RPMN je tak potom o viac ako 100% vyššia ako v zmluve uvedená hodnota. Uvedením nesprávnej výška RPMN právna predchodkyňa žalobkyne porušila zákaz klamať spotrebiteľa uvádzaním nesprávnych údajov o úrovni nákupných podmienok v súvislosti s poskytnutím úveru. Spotrebiteľský úver je preto potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bolo poskytnutých 1.095,10 eur (33.000,- Sk), túto sumu žalovaná čerpala. Uhradila spolu 1.136,61 eur, t. j. poskytnutý úver preplatila o 41,21 eur. Súd prvého stupňa neakceptoval dohodu o uznaní záväzku z 19. 11. 2012 a túto vyhodnotil ako neplatnú, nakoľko z nej nie je vôbec zrejmé, z čoho pozostáva istina 927,50 eur, ktorú mala žalovaná uznať a teda dohoda o uznaní je neurčitá čo do dôvodu. Zámer žalobkyne dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uznaní záväzku súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, keď dospel k záveru, že pri podpisovaní tejto dohody boli naplnené

zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praktike a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane žalobkyne a využitie takej obchodnej praktiky zo strany žalobkyne, ktoré podstatne narušilo ekonomické správanie sa žalovanej ako priemernej spotrebiteľky. Žalobkyňa si súčasne uplatnila aj nárok na úroky z omeškania, ktoré požadovala od 28. 6. 2012 do zaplatenia. Z prehľadu transakcií mal súd prvého stupňa preukázať, že žalovaná zaplatila poslednú splátku dňa 19. 2. 2009 a v celom rozsahu úver splatila 19. 1. 2009, preto nemohla byť dňa 28. 6. 2012 v omeškaní. O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej žalovanej ju nepriznal, nakoľko si žiadnu nežiadala, resp. jej žiadne trovy ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby ho odvolací súd zmenil podľa § 220 O. s. p. tak, že jej vyhovie v celom rozsahu, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnila si i trovy odvolacieho konania vo výške 95,29 eur. Odvolanie podala z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Pri výpočte výšky RPMN poukázala na to, že predmetná zmluva bola uzavretá 28. 10. 2005 a v tomto období sa RPMN vypočítavala podľa iného vzorca, ako toho, ktorý použil súd prvého stupňa. RPMN bola podľa neho vypočítaná správne a v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že predmetný dlh už splatila, aj preplatila. Pracuje ako opatrovateľka svojho syna, na ktorého poberá 180,- eur. Spláca Slovenskej sporiteľni 25,- eur mesačne. Býva v mestskom byte, za ktorý platí 250,- eur. Nemôže splácať viac ako 25,- eur, lebo kupuje aj lieky a plienky pre svojho syna.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 30. 6. 2015 (§ 156 ods. 1 O. s. p.) po oznámení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/159/2013 bolo zaplatenie 1.404,90 eur s príslušenstvom žalovanou žalobkyňou. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol a taktiež v závislom výroku o trovách konania.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolacie dôvody uvádzané žalobkyňou v odvolaní nie sú dané. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a vo zvyšku k jeho dôvodom uvádza ešte nasledovné:

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia sumy 1.404,90 eur s príslušenstvom, ktorá suma pozostávala z istiny úveru vo výške 927,50 eur, riadneho úroku 129,27 eur, úroku z omeškania 348,13 eur, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

Právna predchodkyňa žalobkyne uzavrela so žalovanou Zmluvu č. 0252665690 dňa 28. 10. 2005, na základe ktorej jej poskytla peňažné prostriedky vo výške 1.095,40 eur (33.000,- Sk) s konečnou splatnosťou 20. 10. 2010, úrokovou sadzbou 17,30% p. a. (pevná do konečnej splatnosti úveru) s výškou splátky 878,- Sk mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci. V zmluve o splátkovom úvere sa nenachádzajú iné údaje, resp. údaje o celkových nákladoch dlžníka. Žalovaná tak v čase uzavretia úverovej zmluvy nevedela, koľko v skutočnosti má v celku zaplatiť. V spise sa nachádza Dohoda o uznaní záväzku, číslo spisu (ACC) 2422644 z 19. 11. 2012 uzavretá medzi súčasnou žalobkyňou a žalovanou, v ktorej zmluvné strany uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a. s., číslo zákazníka 252665690 z 28. 10. 2005, pričom dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 927,50 eur, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy 0,- eur, nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- eur a z úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 927,50 eur za dobu od 27. 6.2012 do zaplatenia. Z dohody nie je zrejmé, koľko žalovaná už zaplatila zo žalovanej čiastky, v podstate nie je zrejmý ani právny dôvod uznania záväzku, nakoľko pôvodná úverová zmluva je identifikovaná len dátumom jej uzavretia. Prílohou zmluvy je dotazník k dohode, v ktorej sú všetky odpovede k stanoviskám žalobkyne zaškrtnuté ako súhlasím. Ani z tohto dotazníka nie je zrejmá výška dlhu žalovanej v čase uzatvárania tejto dohody. Žalovaná ale súhlasí s uzavretím rozhodcovskej zmluvy (nevedno akej), vyhlasuje, že jej boli vysvetlené podmienky rozhodcovského konania, súhlasí s údajmi v uznaní záväzku a berie na vedomie, že jej záväzok je premlčaný a uzavretie dohody spôsobuje plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde.

Z takýchto predložených listinných dôkazov nie je možné zistiť, akými výpočtami sa žalobkyňa riadila pri vyčíslení výšky pohľadávky a z čoho čerpala. Z prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok, ktorú žalobkyňa predložila vyplýva, že poskytnutá bola suma 1.095,39 eur, zostatok pohľadávky je 1.404,90 eur, z toho istina celkom 927,50 eur, úroky celkom 477,40 eur, RU 129,27 eur, UOZ 106,79 eur a UONZ 241,34 eur. Príslušenstvom pohľadávky je vo výške 477,40 eur a zabezpečenie je vo výške 0,- eur. Počet dní omeškania je 1221. Dátum poslednej úhrady 19. 2. 2009, výška poslednej úhrady 29,14 eur a výška omeškaných splátok 1.400,44 eur. Z týchto údajov nie je možné zistiť z čoho pozostávajú jednotlivé sumy, ich určenie nie je možné zdôvodniť. Žalobkyňa výšku jednotlivých súm nezdôvodňovala. Taktiež nezdôvodnila prečo v predžalobnej výzve (upomienke, pokuse o zmier) žiadala 1.473,28 eur a v žalobe o 14 dní len 1.404,90 eur. Ani v pokuse o zmier z 23. 4. 2013, ani v Dohode z 19. 11. 2012 nie je uvedený rozpis jednotlivých vymáhaných položiek, nie je v nich uvedené z konkrétne akej zmluvy má záväzok žalovanej vyplývať, je v nich uvedený len pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a. s. a číslo spisu 2422644, ktoré číslo nie je známe ani žalovanej z úverovej zmluvy, či všeobecných zmluvných podmienok a nebolo objasnené ani súdu (prvého stupňa, ani odvolacieho). Nie je možné identifikovať, z čoho je zložená istina 927,50, ani z čoho náklady na inkasné konanie 150,- eur. Zmluvu č. 2422644 žalovaná nikdy neuzavrela so Všeobecnou úverovou bankou, a. s.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ZoOS) v znení neskorších zmien a doplnení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Dohodu o uznaní záväzku uzavretú účastníkmi konania dňa 19. 11. 2012 nie je možné považovať za právny akt, ktorý by mohol spôsobiť pretrhnutie premlčacej doby, keď obsah tejto Dohody nie je dostatočne určitý a presný, nie je z neho zrejmý dôvod a výška záväzku žalovanej, keď len strohé označenie pôvodného veriteľa a čísla zmluvy, resp. čísla zákazníka, ktoré je známe snáď len žalobkyňi, nie sú postačujúce. Žalobkyňa si predložením takýchto listinných dokladov nespĺnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej z § 120 ods. 1 O. s. p. na preukázanie svojho tvrdenia, že pohľadávka predstavuje sumu 1.404,90 eur (s príslušenstvom) a neuniesla tak dôkazné bremeno. Súd prvého stupňa potom takúto žalobu žalobkyne správne v celom rozsahu zamietol, keď Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku pre jej neplatnosť považoval za nekalú obchodnú praktiku. Na posilnenie takéhoto názoru odvolací súd poukazuje i na ustanovenie § 5b ZoOS, ktoré v čase rozhodovania odvolacieho súdu už bolo platné a účinné, ktoré súdu ako takému prikazuje zaoberať sa akýmkoľvek zákonnými prekážkami či dôvodmi, ktorých by sa inak mohol dovoľávať i spotrebiteľ (tu

žalovaná), ktoré by mohli spôsobiť oslabenie nároku žalobkyne, resp. nemožnosť uplatnenia jej nároku vrátane premlčania, ktorý prípad premlčania nastal i v prejednávanej veci.

Odvolací súd potom nemal inú možnosť ako rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým tento žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ju návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.